

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מיובאה של פסקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										מב.	מב.
מאן דאמר	גיטין-השולח מימרא												
רבינא:	בעבד של שני שוטפין ודברי הכל										◊		
רבה:	מחלוקת - בששיחרר חציו והניח חציו, אבל שיחרר חציו ומכר חציו או נתן במתנה חציו, כיון דקנפיק מיניה כוליה - דברי הכל קנה.												
אמר ליה אבוי:	ובכולו לא פליגי?									ז			
והתני חדא:	הכותב נכסיו לשני עבדיו - קנו ומשחרין זה את זה									ז	◊		
והניא אידך:	האומר כל נכסי נתונין לפלוני ופלוני עבדיי - אף עצמם לא קנו									ז	◊		
	מאי לאו הא רבי, והא רבנן									ז	◊		
	לא, אידי ואידי רבנן, הא דאמר כולו, הא דאמר חצי חצי.									!	◊		
והא מדקתני סיפא:	ואם אמר חצי חצי - לא קנו									ז	◊		
	מכלל דרישא דאמר כולן									ז			
	פרושי קא מפרשי: אף עצמן לא קנו, כיצד? כגון דאמר חצי חצי.									!	◊		
	הכי נמי מסתברא, דאי ס"ד רישא דאמר כולו, השתא אמר כולו לא קנו, אמר חצי חצי מיבעיא?									■			
	אי משום הא לא איריא, תנא סיפא לגלויי רישא, שלא תאמר רישא דאמר חצי חצי, אבל אמר כולו קנו, תנא סיפא דאמר חצי חצי, מכלל דרישא דאמר כולו ואפ"ה לא קנו.									ז			
	ואיבעית אימא, לא קשיא: כאן בשטר אחד, כאן בשני שטרות.									!	◊		
	בשטר אחד, מאי איריא חצי חצי? אפי' אמר כולו נמי לא קנן									ז			
	ה"נ קאמר: אף עצמן לא קנו, בד"א - בשטר אחד, אבל בשני שטרות קנו, ואם אמר חצי חצי - אף בשני שטרות נמי לא קנו.									!			
	ואיבעית אימא, ל"ק: כאן בבת אחת, כאן בזה אחר זה.									!	◊		
	בשלמא בתרא לא קני, דהא קני ליה קמא, אלא קמא ליקני נפשיה ולקנייה לחבריה									ז	◊		
	אלא, מחוורתא כדשנינן מעיקרא.									■	◊		
רב אשי:	שאני התם, דקא קרי להו עבדיי.									!	◊		
רפרם לרב אשי:	ודלמא עבדיי שהיו כבך									ז	◊		
מי לא תנן: [ת"ק]	הכותב כל נכסיו לעבדו - יצא לחירות, שייר קרקע כל שהוא - לא יצא לחירות									ז	◊		
רבי שמעון:	לעולם הוא בן חורין, עד שיאמר כל נכסי נתונין לפלוני עבדי חוץ מאחד מרבוא שבהן									ז	◊		
	טעמא דאמר חוץ מאחד מרבוא שבהן, הא לא אמר הכי - קני, אמאי? והא עבד קא קרי ליה									ז	ז		
	אלא עבדי שהיה כבך, הכא נמי עבדיי שהיו כבך.									!	ז		
	נגחו שור, יום של רבו - לרבו, יום של עצמו - לעצמו.										■	◊	
	אלא מעתה, יום של רבו ישא שפחה, יום של עצמו ישא בת חורין										ז		
	איסורא לא קאמרינן.									!			
ת"ש:	המית מי שחציו עבד וחציו בן חורין, נותן חצי קנס לרבו וחצי כופר ליורשיו									ז	◊		
	אמאי? הכי נמי לימא: יום של רבו - לרבו, יום של עצמו - לעצמן										ז		
	שאני הכא, דקא כליא קרנא.									!			
	ואלא ה"ד דלא קא כליא קרנא?									^			
	כגון שהכהו על ידו וצמתה ידו וסופה לחזור.									!			
הניחא לאבוי דאמר:	נותן לו שבת גדולה ושבת קטנה									ז	■		

■ מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	♦ חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story O
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										מב:
גיטין-השולח	מאן דאמר	מ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
מימרא	שפיר										ז	מב:
אינו נותן לו אלא שבתו שבכל יום ויום	אלא לרבא, דאמר:										ז	מב:
האי שור הוא, ושור אינו משלם אלא נזק											ז	מב:
אב"א: כשהכהו אדם											!	מב:
ואי בעית אימא: מימרא היא, ומימרא לרבא לא סבירא ליה.											!	מב:
מעוכב גט שחרור, יש לו קנס או אין לו קנס? (שמות כ"א) כסף שלשים שקלים יתן לאדוניו, אמר רחמנא, והאי לאו אדון הוא, או דלמא כיון דמחוסר גט שחרור - אדון קרינא ביה?	איבעיא להו:										ז	מב:
המית מי שחציו עבד וחציו בן חורין, נותן חצי קנס לרבא וחצי כופר ליורשיו	ת"ש:										ז	מב:
מאי לאו כמשנה אחרונה.											ז	מב:
לא, כמשנה ראשונה.											!	מב:
הפיל את שינו וסימא את עינו - יוצא בשינו ונותן דמי עינו	ת"ש:										ז	מב:
ואי אמרת יש לו קנס וקנס לרבא, השתא חבלי ביה אחריני יהבי ליה לרביה, חבל ביה רביה גופיה יהיב ליה לדידיה?											ז	מב:
דלמא כמ"ד אינו צריך											!	מב:
בכולן עבד יוצא בהן לחירות, וצריך גט שחרור מרבא, דברי ר' ישמעאל	דתניא: [רבי ישמעאל]										!	מב:
אינו צריך	רבי מאיר:										!	מב:
צריך	רבי אלעזר:										!	מב:
אינו צריך	רבי טרפון:										!	מב:
צריך	רבי עקיבא:										!	מב:
נראים דברי ר' טרפון - בשן ועין, הואיל ותורה זכתה לו, ודברי ר"ע - בשאר אברים, הואיל וקנס חכמים הוא.	המכריעין לפני חכמים אומרים:										!	מב:
קנס? הא קראי קא דרשינן											ז	מב:
אלא אימא: הואיל ומדרש חכמים הוא.											!	מב:
מעוכב גט שחרור, אוכל בתרומה או אינו אוכל? (ויקרא כ"ב) קנין כספו אמר רחמנא, והאי לאו קנין כספו הוא, או דלמא כיון דמחוסר גט שחרור, קנין כספו קרינא ביה?	איבעיא להו:										ז	מב:
כהנת שנתערב ולדה בולד שפחתה - הרי אלו אוכלין בתרומה וחולקין חלק אחד על הגורן, הגדילו התערובות - משחררין זה את זה.	ת"ש, דאמר רב משרשיא:										ז	מב:
הכי השתא, התם אם יבא אליהו ויאמר בחד מינייהו דעבד הוא, קנין כספו קרינא ביה, הכא לאו קנין כספו הוא כלל.											!	מב:
עבד שמכרו רבו לקנס, מכור או אינו מכור?	איבעיא להו:										ז	מב:
תיבעי לר"מ, תיבעי לרבנן											ז	מב:
תיבעי לר"מ, עד כאן לא קאמר ר"מ אדם מקנה דבר שלא בא לעולם - אלא כגון פירות דקל דעבידי דאתו, אבל הכא מי יימר דמיננח? ואם תמצא לומר דמיננח, ממאי דמשלם, דלמא מודה ומיפטור?											ז	מב: